

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΗ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ 1/2017

(άρθρο 77 παρ. 3 Ν. 3852/2010)

• ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ο ***** συμμετείχε στην προκήρυξη 1/2007 για την πλήρωση θέσεων της ΔΕΗ Α.Ε. Ανάμεσα στα κριτήρια των υποψηφίων μοριοδοτούνταν και η εντοπιότητα του υποψηφίου. Για το λόγο αυτό αιτήθηκε να του χορηγηθεί βεβαίωση μόνιμης κατοικίας από την τοπική κοινότητα ***** για το χρονικό διάστημα των ετών 2005, 2006 και 2007. Ο τότε Δήμαρχος *****, καθώς ο τότε Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας που ήταν αρμόδιος για τη χορήγηση των σχετικών βεβαιώσεων κατόπιν εξουσιοδοτήσεως του Δημάρχου αρνήθηκε, του χορήγησε τη με αριθμό 8723/2007 βεβαίωση ότι είναι μόνιμος κάτοικος. Ο δημότης στη συνέχεια υπέβαλε την ανωτέρω βεβαίωση στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ στον οποίο κατατάχθηκε στην 1η θέση ως διπλωματούχος Χημικός Μηχανικός. Κατόπιν ενστάσεων των συνυποψηφίων, ο Δήμαρχος ***** ανακάλεσε τη χορηγηθείσα βεβαίωση με την με αριθμό 2520/2009 απόφαση του παραλείποντας να καλέσει το δημότη για ακρόαση. Κατά της αποφάσεως αυτής άσκησε προσφυγή ο δημότης και εκδόθηκε η με αριθμό 45124/5027/15.6.2010 απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας που την ακύρωσε για το λόγο ότι δεν τηρήθηκε το δικαίωμα ακροάσεως του δημότη πριν την ανάκληση. Στη συνέχεια ο τότε Δήμαρχος με την με αριθμό 8109/2010 απόφαση του ανακάλεσε εκ νέου τη χορηγηθείσα βεβαίωση μόνιμης κατοικίας.

Ο ***** στη συνέχεια, άσκησε νέα προσφυγή ενώπιον του ΓΓ Περιφέρειας η οποία απορρίφθηκε και προσφυγή ενώπιον της Ειδικής Επιτροπής του άρθ. 52 η οποία απορρίφθηκε. Στη συνέχεια άσκησε αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού

Εφετείου Θεσσαλονίκης το οποίο κατόπιν συζητήσεως της υποθέσεως εξέδωσε τη με αριθμό 1587/2013 απόφασή του με την οποία ακυρώθηκε η με αριθμό 8109/2010 απόφαση ανάκλησης του Δημάρχου για έλλειψη νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας και ανέπεμψε στη Διοίκηση για να συνεκτιμήσει τα στοιχεία του φακέλου. Όπως το Δικαστήριο δέχθηκε : “ η ιδιότητα του μόνιμου κατοίκου δεν εκτιμάται αποκλειστικά βάσει των ως άνω λογαριασμών ή βάσει φορολογικής ενημερότητας ....για το σχηματισμό της κρίσεως χρησιμοποιείται ελεύθερα κάθε άλλο πρόσφορο αποδεικτικό μέσο, δηλαδή και υπεύθυνες δηλώσεις τρίτων, τις οποίες το αρμόδιο όργανο πρέπει να συνεκτιμήσει, ώστε να αποφασίσει με ειδική αιτιολογία περί της μόνιμης κατοικίας του ενδιαφερόμενου”

Σε συμμόρφωση με την ανωτέρω απόφαση ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητα ***** εξέδωσε τη με αριθμό 74.035/2014 απόφασή του με την οποία αρνήθηκε εκ νέου τη χορήγηση βεβαίωσης μόνιμης κατοικίας επικαλούμενος 20 υπεύθυνες δηλώσεις μόνιμων κατοίκων που βεβαίωναν εγγράφως ότι ο δημότης ερχόταν περιστασιακά μόνο στο χωριό κυρίως σε εορτές και κατά τους θερινούς μήνες.

Κατά της απόφασης αυτής ο ***** άσκησε αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης το οποίο κατόπιν εκδικάσεως της υποθέσεως εξέδωσε τη με αριθμό 603/2017 απόφασή του με την οποία ακύρωσε την απόφαση του Προέδρου της Τοπικής Κοινότητας ***** για έλλειψη νόμιμης και επαρκούς αιτιολογίας και ανέπεμψε στη Διοίκηση για να εκτιμήσει τα στοιχεία του φακέλου. Όπως το Δικαστήριο δέχθηκε : “ πρέπει να ακυρωθεί και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση, για νέα νόμιμη κρίση, κατά την οποία πρέπει να ελεγχθεί η μόνιμη ή μη κατοικία του αιτούντος, κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο, στην Τοπική Κοινότητα, αφού ληφθούν οι λογαριασμοί ΔΕΚΟ που αυτός υπέβαλε, όσο και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου τα οποία αναφέρονται στο σκεπτικό”

Στις **7-12-2017** ο δημότης κατέθεσε τη με αριθμό 58421 αίτηση με την οποία ζητάει να επανεξεταστεί το αίτημα χορήγησης βεβαίωσης μόνιμης κατοικίας.

Ο συμπαραστάτης ρωτήθηκε κατά πόσο υπάρχει υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης στις ανωτέρω αποφάσεις του Δικαστηρίου τώρα που αναπέμφθηκε εκ νέου η υπόθεση στο αρμόδιο όργανο.

- **NΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ**

Η υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις κατοχυρώνεται συνταγματικά στο άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος. Ειδικότερα : «η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης». Η εν λόγω διάταξη εισήχθη μετά την συνταγματική αναθεώρηση του 2001 καθώς μέχρι τότε υπήρχε υποχρέωση συμμόρφωσης μόνο στις ακυρωτικές αποφάσεις του ΣΤΕ.

Περαιτέρω με το άρθρο 1 του Ν. 3068/2002 ρυθμίστηκε η υποχρέωση συμμόρφωσης του Δημοσίου, των ΟΤΑ και των λοιπών νομικών τους προσώπων προς τις δικαστικές αποφάσεις και οι συνέπειες από την παράβαση αυτή. Ειδικότερα το άρθρο 1 του ανωτέρω νόμου ορίζει ότι : “Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει”.

Η συμμόρφωση όμως της Διοίκησης εξαρτάται από τη φύση της προσβαλλόμενης πράξης, δηλαδή μπορεί να περιλαμβάνει είτε ενέργεια - πράξη της Διοίκησης είτε αποχή από κάποια ενέργεια και εφαρμόζει το διατακτικό της δικαστικής απόφασης που έλεγξε την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη, Η δε εξουσία του δικαστή ως προς την διοικητική πράξη που ελέγχει εξαρτάται από το εάν η προσβαλλόμενη πράξη δημιουργεί ακυρωτική διαφορά ή διαφορά ουσίας. Ο χαρακτηρισμός αυτός οριοθετεί και την έκταση των στοιχείων που έχει τη δυνατότητα να ελέγξει ο δικαστής. Στην ακυρωτική διαφορά ο δικαστής ελέγχει τη νομιμότητα εξωτερικά ή εσωτερικά μιας πράξης ή την παράλειψη έκδοσής της. Στις περιπτώσεις που αποφανθεί ότι η πράξη δεν είναι νόμιμη ή ότι η διοίκηση παράνομα παρέλειψε να προβεί σε μία ενέργεια, ακυρώνει την πράξη ή την παράλειψη ενέργειας χωρίς όμως να μπορεί να διατάξει τη διοίκηση σε κάποια ενέργεια. Στις διαφορές ουσίας ο δικαστής, πλέον του ελέγχου νομιμότητας, έχει την αρμοδιότητα να ελέγξει την ουσία της και να τροποποιήσει την ακυρωθείσα διοικητική πράξη ή παράλειψη.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση η διαφορά που προέκυψε από την προσβαλλόμενη πράξη είναι ακυρωτική που σημαίνει ότι η εξουσία του δικαστή φτάνει μέχρι το σημείο να ακυρώσει την πράξη ή να απορρίψει το ένδικο βοήθημα χωρίς όμως να έχει καμία μεταρρυθμιστική εξουσία. Η ακυρωτική απόφαση δεν μπορεί να τροποποιήσει την πράξη και δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη διοίκηση. Ορθά με την απόφαση του το Εφετείο Θεσσαλονίκης ακύρωσε την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη χωρίς όμως να διατάξει τη διοίκηση να χορηγήσει την αιτούμενη βεβαίωση. Με βάση το διατακτικό της απόφασης : “...Ακυρώνει την 74035/31-12-2014 απόφαση, που υπογράφεται, κατ’ εξουσιοδότηση του Δημάρχου Κοζάνης, από τον Πρόεδρο της Τοπικής Κοινότητας *****”. Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση, για νέα νόμιμη κρίση, κατά τα αναφερόμενα στο αιτιολογικό....”

Έτσι από τις διατάξεις του άρθρου 95 παρ. 5 του Συντάγματος συνάγεται ότι η Διοίκηση, μετά την έκδοση ακυρωτικής απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του

Διοικητικού Εφετείου, υποχρεούται να συμμορφωθεί προς αυτή και μάλιστα, όχι μόνον να θεωρήσει ως ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στο νομικό κόσμο την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής κατάστασης, που προέκυψε αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις εν τω μεταξύ εκδοθείσες πράξεις ή εκδίδοντας αυτές με αναδρομική ισχύ, προκειμένου να επαναφέρει τα πράγματα στη θέση στην οποία θα βρίσκονταν αν από την αρχή δεν είχε εκδοθεί η ακυρωθείσα πράξη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας, οφείλει να επανεξετάσει την αίτηση στο χρόνο εκδόσεως της ακυρούμενης βεβαίωσης η οποία διέπεται καταρχήν από το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο εκείνο (ΣΤΕ 2617/2015). Σύμφωνα με την απόφαση του ΣΤΕ 648/1990 “ήδη έχουν εκδοθεί τέσσερις ακυρωτικές αποφάσεις, μετά από ισάριθμες αιτήσεις του αιτούντος και μάλιστα με τις δύο από αυτές .. διαπιστώθηκε κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας, η Διοίκηση έχει την υποχρέωση να προέλθει στις νόμιμες ενέργειες και να εκδώσει θετική πράξη υπέρ του αιτούντος..” Πρέπει δηλαδή η Διοίκηση με υπευθυνότητα και λαμβάνοντας υπόψιν το δημόσιο συμφέρον να επανεξετάσει την υπόθεση και εάν δεν υπάρχει επαρκή αιτιολογία για την απόρριψη του αιτήματος να χορηγήσει τη βεβαίωση αποφεύγοντας να κατασκευάσει νέες προσχηματικές αιτιολογίες απόρριψής της. Εκ του περισσού αναφέρεται ότι σε περίπτωση που αποδειχθεί ότι παράνομα αρνείται να τη χορηγήσει για τρίτη φορά, θα κριθεί δικαστικώς ότι η Διοίκηση προέβει σε κακή χρήση της διακριτικής της ευχέρειας.

Κοζάνη 20-12-2017

Η Συμπαράστατης του Δημότη και της Επιχείρησης